

Kultūras ministrija

K. Valdemāra iela 11a, Rīga, LV - 1364, tālr. 67330200, fakss 67330293, e-pasts pasts@km.gov.lv, www.km.gov.lv

Rīgā

12.11.2019. Nr.3.1-1/2093

Pārresoru koordinācijas centram

Par Nacionālo attīstības plānu 2021-2027

Esmu iepazinies ar Pārresoru koordinācijas centra publiskajai apspriešanai nodoto Latvijas Nacionālā attīstības plāna 2021. - 2027. gadam (NAP) redakciju un vēlos paust savu viedokli par šo dokumentu.

Vēlos atgādināt, ka Latvijas Republikas Satversmes preambulā ir uzsvērts, ka Latvijas valsts ir izveidota, lai garantētu latviešu nācijas, tās valodas un kultūras pastāvēšanu un attīstību cauri gadsimtiem. Arī Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā 2030.gadam, kas nosaka valsts attīstības vīziju, kura tiek ieviesta ar NAP palīdzību, definēts, ka Latvijas attīstības mērķis ir nācija, kurā stiprums sakņojas mantotajās, iepazītajās un radītajās kultūras vērtībās, uzsverot, ka Latvijai ir svarīgi saglabāt un attīstīt savu identitāti, valodu, nacionālās kultūras vērtības un tās kultūras telpai raksturīgo dzīvesveidu, lai stiprinātu valsts konkurētspējas potenciālu. Līdz ar to uzskatu, ka nav pieļaujama kultūras nozīmes marginalizācija šajā augstākā līmeņā valsts politikas plānošanas dokumentā.

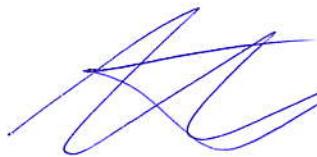
Atzinīgi novērtējot to, ka kultūras jautājumi NAP ir izcelti kā viena no sešām prioritātēm, aicinu stiprināt kultūras kā sabiedrību saliedējošas vērtības kopējo atspoguļojumu dokumentā, uzsverot, ka bez kultūras Latvijas valsts pastāvēšana nav iespējama. Piemēram, sadaļā „Vīzija par Latvijas nākotni 2027. gadā”, atšķirībā no Latvijas ilgtspējīgas attīstības stratēģijā 2030.gadam noteiktās vīzijas, šobrīd kultūra ir minēta tikai garāmejot, un pie stratēgiskajiem mērķiem nav minēta vispār.

Ļoti diskutabla manā ieskatā ir atšķirīgo nozaru – kultūras un sporta – apvienošana vienā prioritātē, kas rada bažas par kultūras kā nācijas identitātes vektora neskaidru reprezentāciju kopējā tekstā. Protams, arī fiziskā kultūra ir kultūra, taču es šo jomu drīzāk tomēr saistītu ar sabiedrības veselības jautājumiem. Arī raugoties uz sportu kā sabiedrības brīvā laika pavadīšanas veidu, tas tomēr nebūtu liekams vienā svaru kausā ar kultūras pasākumiem, kas

sabiedrību ne tikai izklaidē, bet arī garīgi bagātina. Līdz ar to vēlētos rosināt raudzīties uz kultūru kā uz unikālu sabiedrības attīstības resursu, kas saliedē un garīgi bagātina cilvēkus, attīsta profesionālās mākslas izcīņu nozīmi un nodrošina ikvienam Latvijas iedzīvotājam iespējas baudīt kvalitatīvu kultūras piedāvājumu un būt tā līdzradītajam.

Visbeidzot vēlos norādīt, ka visā dokumenta tekstā uzkrītoši bieži tiek minēts jēdziens „pārmaiņas” – rosinu apsvērt iespējas to aizstāt ar emocionāli neitrālāko jēdzienu „uzlabojumi” vai „pilnveide”, tādējādi piešķirot dokumentam emocionāli pozitīvāku nokrāsu.

Kultūras ministrs

N.Puntulis